

LO GERONÈS

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Extranger..	1'50 id. id.
Un número,	10 céntims

Any 1.er

Administració y Redacció SABATERIA-VELLA 2 1.er

Dissapte, 29 de Setembre de 1894.

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que s'remeten a la Redacció, se n'donarà compte en lo Setmanari.

Núm. 26.

SECCIÓ GENERAL

REFORMES

Per centéssima vegada s'ha modificat lo plan d'estudis que forman á Espanya la segona ensenyansa y, si Deu nos dona vida, confiérem véurel modificar una pila de vides més.

Si cada maestriu tiene su librillo, com diuhen los castellans, calculin si cada ministre pot deixar de tenir lo seu plan. Perxò aném tant bé y la nostra segona ensenyansa, ab tants perfeccionaments, es un modelo: escassa, cara y dolenta.

Qualsevol creuria que l'Sr. Groizard, al proposarse reformarla, hauria fet un estudi de les deficiencias y dels defectes que la pràctica havia anat posant de manifest, ab la mira de suprir aquelles y corregir aquestos. Res mes lluny de lo cert: axí com nostres grans estadiates al formular la darrera de les Constitucions de la monarquia espanyola, sols se fixaren en que fos la més iliberal del mon en lo paper; axí lo nostre flamant ministre de Foment, al formular l'útim plan de la segona ensenyansa á Espanya, sols s'ha fixat en que fos la més aproximada del mon als dictats de la ciència pedagògica, s'entén també, en lo paper.

Hi haurá molts catedràtics y professors, moltíssimes assignatures, moltes ciències ab noms moderníssims, molta gimnàstica corporal é intelectual, molta fatxenda; pero, res més.

Alló de que 'ls noys ab calsa curta y marinera estudien filosofia y matemàtiques, continuará com fins are.

Alló de que durant més de la meytat de l'any se passin tot lo sant dia bretulejant pels carrers, seguirá igualment com avans.

Alló de que 'ls catedràtics cobrin un dineral per donar una hora y mitja de classe durant mitj any: ménos quan no poden anarhi y té de ferla l'auxiliar y ménos quan desempenyan algun altre càrrec que 'ls hi priva d'anarhi la major part dels dies, y ménos quan s'han limitat a pendre possessió y cobrar sense anarhi may; també es manté en tota la seuva forsa y virtut.

Alló de que cada catedràtic te'l seu llibre, bò ó dolent, que costa un ull de la cara y tots sos dexeptes tenen obligació de comprar y xampurrar pera esser aprobats de l'assignatura; es una ganga que 'ls pares de familia han de continuar disfrutant.

Alló de que en los exàmens passa bou per bestia grossa y que la qüestió es pels uns aprobar cursos y pels altres cobrar drets y lo de ménos los coneixements que 's suposen adquirits, fins al estrém de que un batxiller al sortir de l'Istitut no serveix pera res y té més pretensions fins qu'un mestre d'estudi; no sols se conserva, sinó que 's fomenta ab nocions tant trascendentals com les de sociologia, història de la filosofia, dret usual, etc. etc.

Are, per lo que respecta á la difusió de la ensenyansa, al axecament y desençollo del nivell intel·lectual del pays, la reforma ho enten á la seva manera: prefereix que 'ls illustrats sien pochs y sápigan moltes coses y no que sien molts y 'n sápiguén ménos. Lo cost total de matrícules pera obtindre avans lo títol de batxiller en arts, segons càlculs fets per un periódich, era de 248'50 pessetes; d'aquí endavant ne costarà 621'25. Axó sense contar l'auament de gastos que suposen los autors de text de les noves assignatures, ni 'ls drets d'exàmens, ni l'import del títol. Per manera que no més los richs podrán aspirar á que sos fills sien batxillers.

Es vritat que s'ha cridat molt, y ab rahó, contra la mansa que s'ha estés en nostra patria d'estudiar carrera y qu'ha portat la conseqüència de que 'n totes les carrees hi ha un sobrant que no troba collocació y no sab com guanyar-se la vida. Pero aquest inconvenient no 's corregeix encarant la segona ensenyansa; la reforma ahont correspon ferla es en les ensenyances superiors. La segona

ensenyança, al contrari, es en nostre pays poch estesa y la gent, en general, encare no s'ha fet próximamente de son veritable objecte y la mira sols com una preparació pera l'estudi de carreras superiors. Lo que convé ferli entendre, es que la segona ensenyansa es molt convenient y profitosa per tothom y més per aquells que sense volquer seguir carrera, desitjan tenir nocions dels coneixements més necessaris pera l'desenrotollo de sa intelligencia y que més útils los poden esser en la vida.

Perxò nosaltres estem conformes ab lo principi de dividir la segona ensenyansa en dos períodes: lo primer, d'estudis generals, útils á tothom; y l'altre d'estudis especials. Solsament qu'aquests creyem no poden esser iguals per tot, ni tenir lo carácter esclusiu de preparatori per seguir una carrera.

De tots i nodes, reputem l'última reforma foch de falles: considerem que no corregeix, sino qu'aumenta los vics, abusos y defectes que tenia la segona ensenyansa, y que l'encareix en perjudici general.

Prescindim d'altres detalls, com son la seuva oportunitat, la dificultat d'aplicarla immediatament y, sobre tot, la facultat que tenia l'ministre per ferla sense l'concurs de les Corts. Respecte d'aquest últim estrém, ja tenim dit y demostrat que les Corts á Espanya no s'cuydan de res de lo que al pays interessa y que cap ministre 'n sá cas.

V.

UN ALTRE VOT

L'afany més neguitós de la gent pensadora dels nostres díes es d'entreveure, en mitj d'aquest temporal desfet de crisiis morals y materials que tenim á sobre, un fil de llum que mostre de quin color pintarà la nova albada.

Pera aconhortar les propies angoxes y remeyar á la dels altres, los publicistes furguen ab sa mirada les negros del horitzó, esguarden y relluquen, y 'ns espliquen arreu lo que 'ls ha semblat distingir.

Nosaltres, partint de la Revelació, de les lleys de la naturalesa y de les ensenyances de la història, sabém pel clar que 'ls la societat humana rependrá son camí d'abanicament á la sombra de nostra bandera de Deu y Patria, ó, de daltabaix en daltabaix, anirà tombollant per la pendent que voreja la gola esferehidora de la Anarquia. No obstant, atenem ab constant interés á lo que 'ns diuen aquests escorcollayres. No per qué l'seu dir enfeblexe ó reforce nostra fé en la causa, sinó perque del número y ca-litat dels sufragis que ella obté en aquest plebiscit, puguen los no encara convencuts tráuren motius de crehença, y nosaltres orientarnos sobre la probable proximitat del seu triomf.

En la secció del *Moviment Regionalista*, y en alguns dels nostres articles, ha pogut veure l'bon lector que no es pas curta la llista dels contemporanis de marca que han reconegut la potència benfadora de la bandera que servím.

Avuy cal que á aquesta llista hi afigim un altre nom: lo d'en Clemenceau.

L'eloquent orador y cap-pare dels radicals francesos no ha pas abjurat de la seva impietat descarada. Al contrari, no hi ha gayres díes que estampava grosses blasfemes ab ocasió de ponderar la execrable tesis de la darrera novelia del impúdic Zola.

Desgraciadament, no ha esmentat les seves idées sinó en lo pertocant al segon mot de nostra divisa. D'aquí prové que aquest vot sia per nosaltres de ben poca estima.

Mes, cal regonexer que te la seva importància. Aço de que uns confessen la virtut salvadora del primer mot de nostre lema, y d'altres pregonen la excelència del segon, ha d'esser pera la gent reflexiva motiu de credibilitat á favor de nostra causa.

Que certa gent comprengu la urgència de la restauració religiosa, sense adonar-se de quant necessaria es també la de la Patria, y que d'altres, com en Clemenceau, proclamen aquesta sense reconexer aquella; vol dir que hi

ha incongruencia entre ambdues aspiracions? Dé cap mànera: l'ideal de desvetllament del amor al bon Deu y l'ideal de restauració patriòtica mediante lo Regionalisme, flamegen gallardament agermanats en lo cor d'una pila d'ilustres catòlics y patricis. ¿Qué vol dir que d'un ram ne pondren uns la hermosa colorayna, y altres no més la olor suau? No vol dir, per ventura, que l'ram reuneix al ensembs la color bella y la agradoa flaire?

Baix aquest punt de vista es que donam importància á les declaracions regionalistes d'en Clemenceau.

Aquestes declaracions les ha fetes lo ferotge *leader* de la democracia radical francesa en un article publicat díes endarrera en un diari de grossa clientela y gran prestigi entre la multitut, la *Depêche*, de Tolosa.

Dú aquest titol «La centralisació de lo any VIII» y s'acaba ab aquesta proposició curta, seca y clara com una convicció ben pensada: «Concloch á favor de la descentralisació.»

¿Y perqué en Clemenceau s'empassa al partit descentralizador? Les rahons no son pas ni noves, ni més considerables que les que estam cansats de repetir los catalanistes. De primer, una reflexió sobre la condició humana: «La primera sensació que té l'home d'un interés comunal, tret de la llar paterna, li ve segurament del grup primordial, lo municipi. Y quan la identitat d'interessos una certa estensió de territori li revela la regió, y que d'aquesta noció natural, respectable entre totes, s'eleva á la idea de Patria, lo domini restringit d'ahon li ha pervinguïda, l'primer cop, la idea de la comunitat humana, té, per força, un lloc important en ses preocupacions de cada dia.»

Després vé la observació dels fets: «La Constitució del any VIII es intangible. Napoleón es mort, visca Napoleón. Sí. Més ¿qué passa? Que tot se decideix á Paris. Cal mirar sempre cap á Paris. Cal dirigir-se sempre á Paris. Conclegs comunals ó generals, tot açò delibera per guardar les formes. Lo mateix prefect no es sinó un procurador de cartró-pedra. Un cop de telègrafo l'ha creat, un altre lo aniquila...»

Y, donchs, pera satisfer á lo que dicta la naturalesa, y á lo que reclama l'bon ordre gubernatiu, es precis descentralizar. Més, á en Clemenceau li surt al pas la objecció que 's fa sempre á tot intent regionalista. ¿Y la unitat de la França? Heus aquí sa resposta: «Com si 'ls payssos més descentralisats, no fossen precisament aquells quina unitat s'es manifestada ab més brillantor.»

Tal es la sintesi de les idées regionalistes d'en Clemenceau.

Y ara que 'ls nostres lectors han vist la estraordinària confluència del pensar del renomenat quefe del radicalisme francés y l'ja tan esposat dels regionalistes catalans, que vegen per quin dels dos estrems del dilema 's volen decidir: O 'ls regionalistes catalans no son gent tan endarrerida com molts, enemichs é indiferents, fan correr; ó en Clemenceau se torna reaccionari.

N. VERDAGUER CALLÍS.
(De *La Veu de Catalunya*.)

CONFORMES

Al Sr. Governador y á la prempsa de Gerona

Si com representant del Govern y salvaguardia dels interessos generals permanents de la societat desitja V. S. cumplir la missió que te encomanada, es precis que s'entiери de lo que passa á la província ab questa malaurada investigació del Timbre; es necessari que senti lo que per carrers y places, fondaes y cafès, per tot ahont se reunexen dos personnes, se diu y se comenta dels fallos que dicta l'exa ditta Junta administrativa, sobre 'ls expedients de defraudació que s'instruixen á cabassats, resolts tots y ab ma pesanta, contra l'comerciant de bona fé.

No se sent arréu altre paraula qu'una de molt expressiva y gràfica, quina afirmació importa un caos en la moral pública.

Los escàndols de Gerona, Figueres, Sant Feliu, Palafrugell, etc., han omplert la mesura y han fet bessar la pública indignació.

Ja les diferències s' esborran y les distancies polítiques s' escuren; l' opinió confessa que lo mateix te En Pere qu' En Joán; que es urgent formar lo quadro contra la cavalleria, ço es, conceitarse los que pagan pera defendre's dels que cobren, los vexats contra 'ls opressors, y que les barricades qu' un dia axecavan los partits d' acció pera tirar á terra als governs, deurién axecarles les gents pacífiques pera disputar los darrers céntims que 'ls hi quedan, y que cobren les companyies blanques.

Investigacions en lo Timbre, en la contribució industrial, en la propietat, amen de quant se 'ns xucla en tots los assumptos administratius, han convertit la província en una corrompuda Bizanci. Interessa aturar tants de danys y contenir esa onada de sang que 'ns ve demunt y amenassa ofigarnos.

Nostres colègues de Girona *La Lucha*, el *Diario*, *El Correo*, *El Baluarte* y *Gerona Democrática*, *El Independiente*, *La Provincia*, etc., estan enterats de tot lo que pasa y deber es de tots axecar fortia veu que posa de manifest tot lo que en la província succeix.

Ho exigeix lo deber que tenim tots de fersos ressò de les quexes justes del públic. A n' axó 'is invitam: nosaltres estem disposats a cumplir com á bons.

(De *El Distrito de Palafrugell*.)

CRÓNICA

EXTRANGER

Les eleccions qu' acaben de ferse á Bulgaria han donant triomf al partit russofil y de segur determinaran un major apartament d' aquell Estat de la influencia de la triple aliança, circunstancia molt digne de tenir-se en compte pera les eventual tats de la política á l' Orient d' Europa.

Pera que's comprengua la rahó que tenen los irlandeses en ses reivindicacions y l' egoisme dels Lords que 's denegarien á atendreles, vejas lo que conta un telegrama de Londres del 25 d' aquest mes. M. John Morley, ministre d' Irlanda, ab referencia á documents oficials, diu qu' un lord del Comtat de Mayo, lo marqués d' Sligo, obligá a una viuda anomenada Kitterik, a vendres la única vaca que possechia en comú ab un germà seu, pera satisfacer pagues enderrerides, per més que, no tenint patates ni cap altre aliment, feya allestar per ella son fillet de uns tres anys.

Després de l' últim horrorós incendi ocorregut en los Estats Units d' América, un cicló espantable ha devastat l' Estat de Minnesota, destruint variis pobles, arrasant grans estensions de terreno y causant moltes desgracies personals.

A l' Assia cap més succés important ha ocorregut en la guerra entre xinos y japonesos. L' opinió general dona á n' aquests la ventaja en últim terme y les potencies d' Europa se preparan pera impedir que 'l Japó adquiriexi una preponderancia excessiva, que pogués fer perillar sa influencia y ses ambicions en aquell continent. Los Alemanys reforsan allí la seua esquadra ab cinch creuers y 'ls russos se disposan á intervenir en l' assumpto.

ESPAÑA

Encare que contra l' opinió d' En Cánovas, d' En Silvela y d' En Gamazo, En Sagasta haja dit y assegurat qu' aném tant bé y que 'l partit liberal ferá miracles resolguent satisfactoriamente la qüestió d' Hisenda y totes les qüestions presents y que puguen presentarse; la veritat es que pel govern tot son ensopagades. Lo Banc d' Espanya li fa morros y l' amenassa perque 'l ministre d' Hisenda té la pretensió de que complexi ab lo compromís de vendre les obligacions del Tresor que 'l públic compra y en cobra 'l quatre per cent, y qu'are 'l Banc se guarda y 'n cobra del govern 'l cinqu per cent. Lo Banc defensa sos interessos, lo Sr. Salvador los del públic: inútil es predir que guanyará 'l Banc y d' aquesta manera En Sagasta anirà tirant y s' haurà tret aquesta qüestió de sobre. També ha mogut molta cridoria, la reforma de la seuna ensenyansa y sobre tot son plantejament en vuit dies per lo curs que 's va á comensar. Les dificultats son insuperables y la resistència general; pero ja 's trobará una componenda y sinó se deixarà correr y d' aquesta manera En Sagasta haurà resolt una altre qüestió. Que 'l Sultà del Marroc no paga l' indemnisió, ni 'ns dona la zona neutral de Melilla, ni vol cònsuls espanyols á Fez, però hi admets los de Inglaterra y d' Itàlia que no s' entenen de rahons, y bé, ja En Moret arreglarà l' assumpto y si no pot esser avuy, serà un altre dia; y per aquest estil s' anirà en resolguent tots los demés conflictes que 's presentin y 'l partit liberal continuará fent la felicitat d' Espanya.

Les nostres maniobres en lo Guadarrama, ahont un gran cos d' exèrcit de 5.000 homes ha rexassat y vensut un exèrcit invassor, que devia esser de per riure, han servit de diversió y entreteniment de reporters y periódichs y costat molt de diners. Com á resultats, per are, no sé sab més, sinó qu' un general va caure de cavall y 's va fer mal de debò y qu' un altre general va renyir ab lo Ministe de la Guerra. Y ja que de guerra parlén, no serà mal que 's comensin á amanir los batallons qu' haurán d' embarcarse per anar á matar moros á Mindanao, puig lo general Blanco telegrafía que ja ho te tot á punt d' anar á tiros.

CATALUNYA

Llegim que, segons referencies autorisades, lo Concill Suprem de Guerra y Marina s' ha declarat contrari á la construcció del Tunel internacional del Noguera Pallaresa. Falta que resolgui 'l Ministe de la Guerra. Sempre 'ns ho haviem temut. Los aragonesos se varen arrapar ab

En Castellar pera obtindre 'l de Canfranch y fins aixan asaren ab posar mala cara á la Reyna Regent quan passaria per Saragossa sino se's concedia. Los catalans y 'ls de Lleida, sobre tot, no 'n sabém prou. Com més cossos nos peguen més bona cara posém. Desenganyemnos, si 'ls francesos no aguantan fort en volerlos, tots dos carrius ó cap, lo que 's per nosaltres lo del Noguera-Pallaresa no 'l conseguirem mai.

NOTICIES

Oficials.

Gazeta del dia 22 de Setembre. — R. O. del ministeri de Foment de fetxa 18 d' Agost, aprobat lo Reglament pera la aplicació de la llei de 8 de Juliol de 1892, referent al encausament del riu Daró, en lo troç comprès entre Gualta y 'l mar.

Butlletí oficial del dia 24 de Setembre. — R. O. Circular del ministeri de la Guerra de fetxa 14 d' aquest mes, marcant les regles que s' han de seguir aquest any pera passar la revista a's subjectes compresos en los arts. 41 y 46 del reglament orgànic de les zones militars.

Butlletí oficial del dia 26 de Setembre. — R. O. del ministeri de la Governació de fetxa 21 de Setembre, manant á la Guardia Civil exigexi la presentació de la correspondencia licenciosa á tot aquell que porti armes, y de no presentarla, s' incauti de l' arma y passi 'l tant de culpa als Tribunals pera la aplicació del art. 591 del Còdich Penal y 44 y següents de la llei de 19 de Novembre de 1879.

Circular de la Administració d' Hisenda de la Província fent present als metges y cirurgians obligats á proveir-se patent, que han de passar á recullirles en dita Administració dintre 'l terme de quinze dies á contar des de la fetxa del Butlletí Oficial que conté aquest avis.

Ajuntament. — (Sessió del dia 24 de Setembre.) — Presidida per l' Arcalde y ab assistència de deu regidors s' obrí la sessió llegintse l' acta de la antecedent que fou aprobada y firmada.

Se prengueren los següents acorts: Primer, concedir á la casa Orsola y C. de Barcelona l' exclusiva pera posar banchs ó assentos anunciadors en los sitis que l' Ajuntament li designi, essent aquells de son càrrec y corrrent á compte de l' últim los petjes y macis del terreno; y Segon, que 's presentés un pressuposít del gasto qu' ocasionaria fer gories noves pe's escombraries públichs y pecons de la devesa.

Lo president qu' ha sigut durant molt temps de la Audiencia de Gerona, D. Juliá Menéndez de Luarca, ha sigut nombrat magistrat de la Audiencia de València, y 'l qu' ho era d' aquesta última, D. Antoni Pinedo, vé de president á la Audiencia de Gerona.

— Lo Jutjat de 1.ª instància de Gerona no despatxará cap execució pera fer efectiu lo cobro de les lletres protestades, si 'l compte de resaca no està intervingut per algun Corredor de comers, dels que hi ha en nostra ciutat. Ho fem present als comerciants y al públic per evitar los responsabilitats y perjudicis, eritant sa atenció sobre la Circular del Governador inserta en lo Butlletí Oficial del dia 24 d' aquest mes.

— S' ha reuní a Lisboa la comissió que 's proposa portar á cap lo més aviat possible la celebració d' un congrés, ahont se discutirán los millors medis pera combatre la crisi, perque fa ja bastant temps atravessa la indústria del suro. Entre les moltes resolucions que 's prengueren, fou unànimament aprobada una proposició que te per objecte 'l nombrament de les comissions que han de emetre la seua opinió sobre les següents tesis:

1.ª La exportació del suro es sens dubte la causa primordial del aniquilament de la industrial surera.

2.ª ¿En quina forma s' ha de combatre la referida exportació?

¿Quins medis s' han d' emplear pera 'l desenrotllament de la indústria? Interessats com estan lo comers y la agricultura en lo desenrotlllo de la esmentada indústria 's haurá de sollicitar son auxili?

2.ª Devant de la crisi que causa la miseria dels operaris cullters y de les seues famílies, ¿quines mides podrà prendre 'l congrés pera posar remey per lo prompte á aquest malestar?

3.ª En vista de la reorganisació de les poderoses companyies exportadores de suro que possueixen un capital de milers de contos (cada conto equival aproximadament á 1.000 duros), ¿quina ha de ser la actitud de la classe?

4.ª Proposicions diverses. Elecció de la comissió executiva; manera per que s' ha de regir.

— Lo dia 21 d' aquest mes se reuní á Santa Coloma de Cervelló la comissió iniciadora del projecte de porta escoletes catalans, acordant entre altres coses les següents: primer, enterarse ab gust de que en lo si de la Comissió directiva del Sometent no hi faltarán digníssims representants del patriotisme català pera defensar la llibertat dels individuos del Sometent en la adopció dels porta escoletes, apoyant nostra petició sobre la co-oficialitat dels catalans (que es lo menos que 's pot demanar); segon, aixecar la presentació de les noves faxes á la comandancia pera 'l sello oficial fins á tant que la comissió directiva del Sometent puga haver acordat alguna cosa sobre 'l particular; tercer, accedir á les numeroses peticions de tot Catalunya sobre la conveniència de no tardar més a repartir les faxes catalanes, y servir los encàrrechs que 's tingan á punt, desde 'l dia 25 del corrent; quart, pregar á tots los individuos ó entitats qu' hagin sollicitat faxes catalanes que no las repartixin á persones estranyes al Sometent, ja que la insignia es purament destinada als membres de dita institució; quint, demanar axi mateix á tots quants adquieren faxes catalanes que no deixin de presentarlas á la comandancia del Sometent pera sollicitar la impressió del sello oficial, tant prompte se 's avisi qu' està concedida aquesta justa consagració del esperit català dintre 'l eos; sisé, fer saber á tots los individuos del Sometent en general que ningú pot privarlos 'l lliure us de les faxes catalanes, avans ni després de seilarles y en los actes de tota naturalesa pública ó privada en que se 's hi ocorrí ostentarles, puig no essent lo Sometent eos uniformat, son completament d' arbitri personal los trajes é insignies de tots sos individuos ta! y com si no figuressin en les llistes de la institució; seté, rebati-

xar lo preu d' una pesseta que s' havia establet fins aixan asaren ab posar mala cara á la Reyna Regent quan passaria per Saragossa sino se's concedia. Los catalans y 'ls de Lleida, sobre tot, no 'n sabém prou. Com més cossos nos peguen més bona cara posém. Desenganyemnos, si 'ls francesos no aguantan fort en volerlos, tots dos carrius ó cap, lo que 's per nosaltres lo del Noguera-Pallaresa no 'l conseguirem mai.

Les demandes se poden endregar á la Comissió de SANTA COLOMA DE CERVELLÓ (*Colonia Güell*), província de Barcelona.

— Desde 'l dia 15 del present mes los trens de la linea de S. Feliu de Guixols á Gerona, surten d' aquesta estació á les 8:54 y 11:55 del matí y les 3:41 y 5:35 de la tarda; y de S. Feliu de Guixols a les 4:44 y 7:36 del matí 1:24 y 3 de la tarde. Los relotes se regexen ab lo més de Madrid que retrassa 22 minuts del nostre.

— Està á punt de sortir l' edició de propaganda, una de 100.000 exemplars, del *Compendi de la Doctrina Catalanista*, premiat en lo Concurs Regionalista del Centre Català de Sabadell, que recomanem á nostres suscriptors y particularment á tots los catalanistes. Conté planes y se ven al infini preu de 15 céntims l' exemplar. Les demandes poden ferse, desde are, al Sr. Secretari del *Centre Català* de Sabadell.

— Per are lo de les cédules continúaxi mateix. Sebla que l' Administració d' Hisenda ha retornat á l' Empresa que presa lo padró de Gerona, que diu l' hi havia present perquè hi ha trovat á faltar alguna cosa. Hi tantes, en 'n hi faltan. De tots mòdos, quan s' esposi al públic ja parlaré. De la recetut de dita Administració esperem farà entendre á l' Empresa qu' esposar un document en públic, no es exhibir ni posar de manifest en la taula del interior de les seues oficines á qui 'l demandó tenirlo en un puesto ahont lo públic puga entrar i examinarlo á son pler sense necessitat de demanar permís á ningú. Axis exposan los documents totes les corporacions y centres oficials y la Arrendataria de les cédulas no te de ser un esceptació.

— Segons diu *El Baluarte*, en lo Tribunal eclesiàstic d' aquesta diòcesis s' instruixen les oportunes diligències en averiguació de les causes de la desaparició de Verga de *Les Escales*, de la parroquia d' Oix. Tenim tés qu' aquesta imatge es la que fou venuda poc ha al marxant d' antigüets, de quina venda s' occupa *L' Ol* y nosaltres, trayentlo del últim de dits periódichs. De tots mòdos, celebrem lo zel que 's demostra en aquesta via contra 'ls espiadors de les joies de nostres temples, sien imatges altres.

— Ha mort á Madrid D. Antoni Alcalde Valladares, antic empleat y notable poeta, molt conegut entre saltres per haver guanyat diferents premis en los Concursos de l' Associació literaria de Gerona, alguns d' ell per composicions bellíssimes. Deu lo tinga á la glòria.

— Se confirma que les sessions del próxim Congrés tòlic de Tarragona serán presidides per lo Nunci á la panya de Sa Santetat.

— Hem rebut la visita del periódich *La Integridad* de Tuy (Pontevedra) ab lo qui ab molt gust establim lo camí.

— A Montpeller ha comensat á sortir un setmanari regionalista, defensor dels interessos del Mítidje de Fran, titolat *La Frango d' Oc*.

— Serien dos quart de deu del vespre d' abir quant agredit en la Rambla d' Alvarez, un ex-empleat de la Arrendataria de cédules per l' actual gerent de dita companyia. Sembla que l' agredit disparà un tir sobre l' gressor, ferintlo levement. Se produí un gran esvalot gràcies á la presència de l' autoritat local y sos dependents l' agressor pogué esser trasladat á casa seua sense més conseqüències.

ASSOCIACIÓ LITERÀRIA DE GERONA

Certamen de l' any 1894

Llista de les composicions rebudes fins al dia 25 de Setembre.

Número 1.—Conquistadors!—Comèdia catalana un acte, original y en vers.—Lema: ¡Qué n' abundan!

» 2.—E' paña en la guerra de la Independència.—Lema: Palafox.

» 3.—L' Avi.—Lema: Patria, Fides, Amor.

» 4.—A Cervantes.—Lema: El mejor libro

del mundo lo escribió un manco en mi tierra,

» 5.—Un contratemps.—Lema: Quatre hom y una dona.

» 6.—A una mare.—Lema: Que descansada da, la del que huye del mundanal ruido. (Fray Luis León.)

» 7.—A la unidad de España.—Lema: La patria petita, me té 'l cor robat; més també l' estimo, a la patria gran. Tenim altre patria, qu' havém d' estimar, patria del home, es l' humanitat.

» 8.—Amor.—Lema: Migranya.

» 9.—Influencia de la mujer en el hogar, en el pasado, en el presente y en el porvenir.—Lema: ¡Por la mujer!

» 10.—A Trafalgar.—Oda.—Lema: Con buenos caro es lauro insigne. (Dante).

Lo Secretari; Enrich Grahit.

VARIETATS

LA COVA DELS ENCANTATS

Serinyà

No sé si per alló que diu l' adagi que 's testos han retirat á las ollas, lo cert es que havent mos fills Josep y Antoni passat á Serinyà pera visitar á son amic company de estudis D. Joan Carreras, visitaren la cova adalt expressada. En ella practicaren alguna excavació y volgué la fortuna que descobrisser dos ó tres restes humans, diferents fragments de ceràmica y altres ob-

tes que al moment vegi tenian verdadera importància arqueològica.

No hi ha que dir, això era més que suficient per excitar la meva curiositat y de quants senten passió per los recorts de la Terra; axis que posat de acort ab mos amichs los ilustrats conreubadors de las lletres catalanes D. Joaquim Hostenç y D. Joaquim Coromina realisarem una excursió á la indicada Cova ó Bora dels Encantats, qual fruyt van à veure los lectors.

Pujarem á la dita caverna seguint lo camí de cabras, únic que á ella conduceix, fent us en cert pas de una escala de mà, que de altre manera no 's pot arribar á la desitjada cova, que alcansarem no sens haver corregut lo perill de estibarnos al fons de la cinglera, qual peu banya el riu Sor poch després de haver atravesat la carretera de Gerona á Olot.

Instalats en aquella subterrànea cambra de 4 + 5 metres de emplassament superficial, limitada pér parets naturals de rústicas brenyas y cuberta de ojival volta de vistoses stalactites, terminant en lo fons per fantàstich corredor, que prompte 'ns cansarem de recorrer; provistos de llums y eynas, comensarem tots á una á escavar lo sol, recullint cuidadosament; lo que á ma 'ns venia.

Desconortats nos consideravam al veurer que sols reculliam restos de ceràmica, que per lo terrosa y malas condicions de llum, no sempre creyam de importància, per més que de tant en tant reconeixessem en los restos recollits valor arqueològich.

Junt ab los fragments de terrissa descobrirem algunes poches restos humans, bastants ossos de diferents animals, molts de ells procedents d' època fresca ó poch llunyana y autres objectes de importància distinta.

Fet dissape de aquella inmunda coixerada de testos, que bé ho mereixian; poguérem convence'n plenament que teniam devant nostre una grau munió de restos de terrissa en tot anàloga á la que poch avans havíam visitat á Romanyá de la Selva, procedent del Dòlmen de que tenen noticia nostres lectors.

En efecte; reconeixérem abundants fragments de terrissa fabricada á ma sens intervenció de torn, manifestant en sa superficie no pocas ditadas impresas sobre la argila tendre mentres se manipulava la pessa.

La pasta es generalment molt sorrença y la gruixa de la obra extraordinaria.

N' hi ha de molt mal cuýta, presentantse sozament torrada y negreça per dintri, mentres que la superficie exterior es rojena, com si fos estat cuýta en mitj de una gran foguera.

Altres restos manifestan que la terrissa fou bén compenetrada del foc, presentantse del tot cuýta interior y exteriorment.

Aquesta en tof son conjunt se sembla á las pessas destinades a posarse directament al foc, com las cassolas, mentres que la primera recorda la pasta propia de plats y canters, que no resisteixen cambis notables de temperatura.

Las ansas de aqueixas pessas eran molt diferents de las que avny s' acostuman. Algunas son cilíndriques y molt gruixudes, foradadas en son interior, de modo que sembla que la ansa no estava posada á la pessa pera facilitar son maneig, sinó pera poderhi passar un cordill, que permetés portarla penjada ó deixarla sotspesa en una estaca.

Altres ansas tenian la forma d' un petit cono y alguna se presenta també arquejada.

Difícil es reconstruir la forma propria de aquesta mena de terrissa, per més que s'igan abundants los trossos, que colecciórem. Ab tot se veu que predominarien las tassas y petits gerros, que essent de poca altura, tindrian relativament gran diàmetre, resultant forsa ventrudas.

Ademés es característica esta ceràmica per los especials motius de ornamentació, que presentan las pessas. Unas fan gala de simples línies ondulades, altres en forma de petitas ratllas gravades verticalment ó unintse y encruixantse de diferents modos donant lloc á dibuxos quadrículats ó geomètrichs que presentan sorprendent efecte. També es molt singular la ornamentació feta á unglasses, que com indica est nom, deixá sembrada la superficie de la pessa de numerosas cavitats produïdes senzillament ab las unglasses.

Ademés recullirem en eixa cova una *fussayola* ó siga un disco de térrissa de uns tres centimetres de diàmetre, perforat en lo centre, destinat, segons se creu, a servir de volant y contrapès á un fus, y també alguns restos humans.

Los que primerament reculliren los citats cursants Carreras y Alsins, consistiren en restos de ceràmica primitiva y una petita part de més moderna, una dent, una vértebra y dos falanges humanas, restos de alguns animals de diferents èpocas, un punxó de banya de ciervo y un os tallat intencionalment en forma de cap de toro.

Aquesta petita escultura pot ser un símbol de la superstició religiosa dominant en aquella època ó un simple *amuleto*.

La presencia de objectes de distintas èpocas en aquell lloc demostra que en tots temps fou visitat pel home, pero la abundancia predominant de ceràmica primitiva autorisa á deixar sentat, que en especial lo era en època remotissima, essent probable, que estava destinada la caverna aquella á gruta funerària.

Confirma eix supòsit la analogia completa que existeix entre la ceràmica en ella recullida y la que 's descubrí en lo Dòlmen de Romanyá de la Selva, enterraments propis de una mateixa època.

Tenim, donchs, com á conclusió final, que la *Bora dels Encantats* representa una gruta funerària, un lloc de enterraments, encara que de menor categoria que 'ls dòlmens, los verdaders pantcons de aquella època.

No obstant eixa menor importància arquitectònica, la té molt gran per ser lo primer exemplar conegut entre nosaltres de una verdadera cova funerària natural característica de la època megalítica, al mateix temps que 'ns posa en possessió de importantíssims coneixements sobre ceràmica y 'ns descobreix ignoradas costums de la època primitiva.

La antigüetat de eixos objectes no pot precisarse en absolut referintla á centurias; es anterior á tota ètat històrica, ho es igualment á la nebulosa civilisació ibèrica, pertany als temps prehistòrichs. Son estos mutilats objectes coetans de la època megalítica, dels constructors dels dòlmens, dels que importaren aquí 'l coneixement de la ceràmica y la domesticació dels animals; coetans, en fi, dels invasors que introduhiren en estas terras per primera vegada la pecuaria y la agricultura.

Est es lo fruyt de la nostra excursió al veí poble de Serinyà y tal volta no hauria estat tant profitosa si no haguéssem contat ab la galaneria y bons oficis de don Bartomeu de Carreras, propietari dels terrenos abont radica la *Bora dels Encantats*, á qual Senyor nos complavém en donarli testimoni de nostre major agraliment.

PERE ALSIUS.

Secció Literaria.

FESTA (1)

Un cop l' any.

A la bona memoria de mon avi matern.

¡Qué me 'n vaig tornant de vell!
¡que 'm pesen los anys, qué 'm pesen!
de tants que 'n tinch al demunt
ja 'm fan acotar la testa.
Si passo pel cementiri,
mos ulls, ¡qué llàgrimes vessen!
si ua clot veig cavat de nou
sembla que 'm crida la terra;
sembla que 'm crida y 'm diu:
—¿Qué fas? ¿qué no vens ab *ella*?—
¡Pobre esposa! Què temps fá,
qué temps fá que no 't puch veure!
Ja pot venir, badant flors,
la bonica Primavera;
de dintre 'l pobre cor meu
no 'n pot fugir la tristesia.

Més, una diada al any
la tristor del cor deserta:
es lo dia que al poble
la festa grossa 's celebra.
Y es que á la casa payral
tots mos fills s' bi arrepiquen,
mos fills, que guanyen lo pà
fora del poble abon pasqueren.
De bon dematí, ab l' hereu
ja sortim fora de terme,
mirant si 'veyém algún
part enlla de carretera.
Si no se 'n veu venir cap,
mon cor ni tan sols aliena;
si es que se 'n ovira algun,
jab quina força batega!

Així que han arribat tots
nos encaminém al temple,
al banc de nostres passats
anantnos tots junts á seure.

(1) Poesia distingida ab lo segon accessit á la *Flor Natural* en lo Certamen literari d' Olot d' enguany.

Al un cap m' hi poso jo;
al altre, l' hereu s' hi assenta
y entremij, los altres fills
ab los fills seus los que 'n tenen.
Y entretant, por esperar
á que l' Ofici comence,
del goig de veurens tots junts
ne dem mercés á la Verge.

—Patrona de mon poble,
Mare de Deu de Setembre;
iquin dia es per mi de goig
lo dia de Vosstra festa!

L' Ofici al ser acabat
sortim tots junts de la iglesia;
iy com somriu la altre gent
ab ma fillada vegetente!
De ser á casu al bell punt,
obrim lo balcó, per veure
balla' al compás del fluviol
la dansa de nostra terra.

Y en tant que tots los meus fills
lo temps que eren nins remembren,
los fills d' ells, picant de mans,
sobre ma falda s' asseuen.
Sentint que 'm diuen pàdrí,
veig que soch á les velleses,
y de tant que estich content,
que 'm vaig tornant jove 'm sembla.

A la tarda, aném tots junts
á resar, damunt la terra
que cubreix lo cos que fóu
de mos fills tendra marea.
Y á casa nos entorném,
de tristor l' ànima presa,
més les rialles de mos nets
tornen á posar'ns alegrcs.
Després, al ser á sol post,
á despit dels anys que 'm pesen,
la festa per coronar,
ne faig una de les meves.
Una sardana ballém
jo y tota ma descendència,
no dexanthi entrar ningú
fora 'ls de la parentela.

Més, ay, arriba l' nou jorn,
los fills altre cop deserten
y á dintre 'l nostre casal
torna á regnar la tristesa.
Los aném á accompanyar,
ab l' hereu fora de terme....
y 's perden un altre cop
part enlla de carretera.
Mentre se van allunyant,
jeom sufreix la ànima meva!
Quan de vista 'ls he perdut,
faig aqueix prech á la Verge:
—Patrona de mon poble,
Mare de Deu de Setembre;
fea que d' aquí un any, tots junts,
los puga tornar á veure.

Joseph Morató y Grau.

Agost de 1894.

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA.

Diissapte, 29.—La Dedicació de S. Miquel Arcàngel.
Lluna nova á les 5 h. 31 minuts del matí, eu Libra.—
Núvols ó plujes.

Diumenge, 30.—XX. S. Geroni dr. y cf. y sta. Sofia vindrà.

Dilluns, 1.—Lo St. Àngel Custodi del regne d' Espanya y s. Remigi b.

Dimarts, 2.—Los Sts. Àngels de la Guarda y s. Leodegari b. mr.

Dimecres, 3.—S. Candi mr. y s. Grau ab.

Dijous, 4.—S. Francesch d' Assís cf. y fdr.

Divendres, 5.—S. Froili b. y s. Plaçit mr.

QUARANTA HORES.

Avuy se troben en l' iglesia de Sant Feliu.

Demà comensaran en l' iglesia de Sant Pere.

Establiment tipogràfic del DIARIO DE GERONA.

Pujada de Sant Feliu, núm. 3.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRES

ESPECIES	MESURES	La Bisbal Díe 21.	Gerona Díe 22.	Olot Díe 24.	St. Coloma de Farnés. Díe 24.	Banyoles Díe 26.	Cassà de la Selva. Díe 26.	Figueres Díe 27.
Blat . . .	QUARTERA DE 80 LITRES	14'00 Ptas 13'00 »	13'50 Ptas 11'00 »	13'00 Ptas 12'00 »	14'50 Ptas 13'00 »	13'00 Ptas 10'50 »	13'00 Ptas 12'00 »	13'00 Ptas 11'00 »
Mastay . . .								
Ordi . . .		8'00 »	7'75 »	8'00 »	8'00 »	8'00 »	8'00 »	6'50 »
Ségoi . . .		13 »	10'00 »	10'00 »	12'00 »	00 »	12'00 »	00'00 »
Civada . . .		7'00 »	6'75 »	7'50 »	7'00 »	7'00 »	7'00 »	6'50 »
Bessas . . .		12'00 »	13'00 »	13'00 »	15'00 »	14'00 »	14'00 »	11'50 »
Mill . . .		12 »	13'00 »	12'00 »	13'00 »	12'00 »	12'00 »	11'00 »
Panís . . .		11 »	11'00 »	11'00 »	12'00 »	11'00 »	10'00 »	10'50 »
Blat de moro		13'00 »	12'50 »	11'50 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »	12'00 »
Fajol . . .			00'00 »	10'00 »	11'00 »	11'00 »	00'00 »	00 »
Llobins . . .		8'00 »	7'50 »	9'00 »	7'50 »	09'00 »	8'00 »	08 »
Fabas . . .		12'00 »	11'50 »	12'00 »	13'00 »	12'00 »	12'50 »	10'75 »
Fabó . . .			12'50 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »	11'75 »
Fassols . . .			23'00 »	19'00 »	22'00 »	00'00 »	18'00 »	00'00 »
Monjetas . . .		28'00 »	24 »	18'00 »	26' »	00'00 »	26'00 »	00'00 »
Vellanas . . .	Quart. 100 l.			00'00 »	20' »			
Nous . . .				10'00 »				00'00 »
Castanyas . . .				00'00 »	22'00 »			
Trumfes . . .	41'60 l.	0 »	3'50 »	1 »	3'00 »	3'00 »	3'00 »	0'00 »
Ous . . .	dotzena.	0'75 »	1'10 »	0'85 »	1'25 »	0'90 »	1'10 »	1'00 »

SECCIÓ D' ANUNCIS

OBRA NOVA

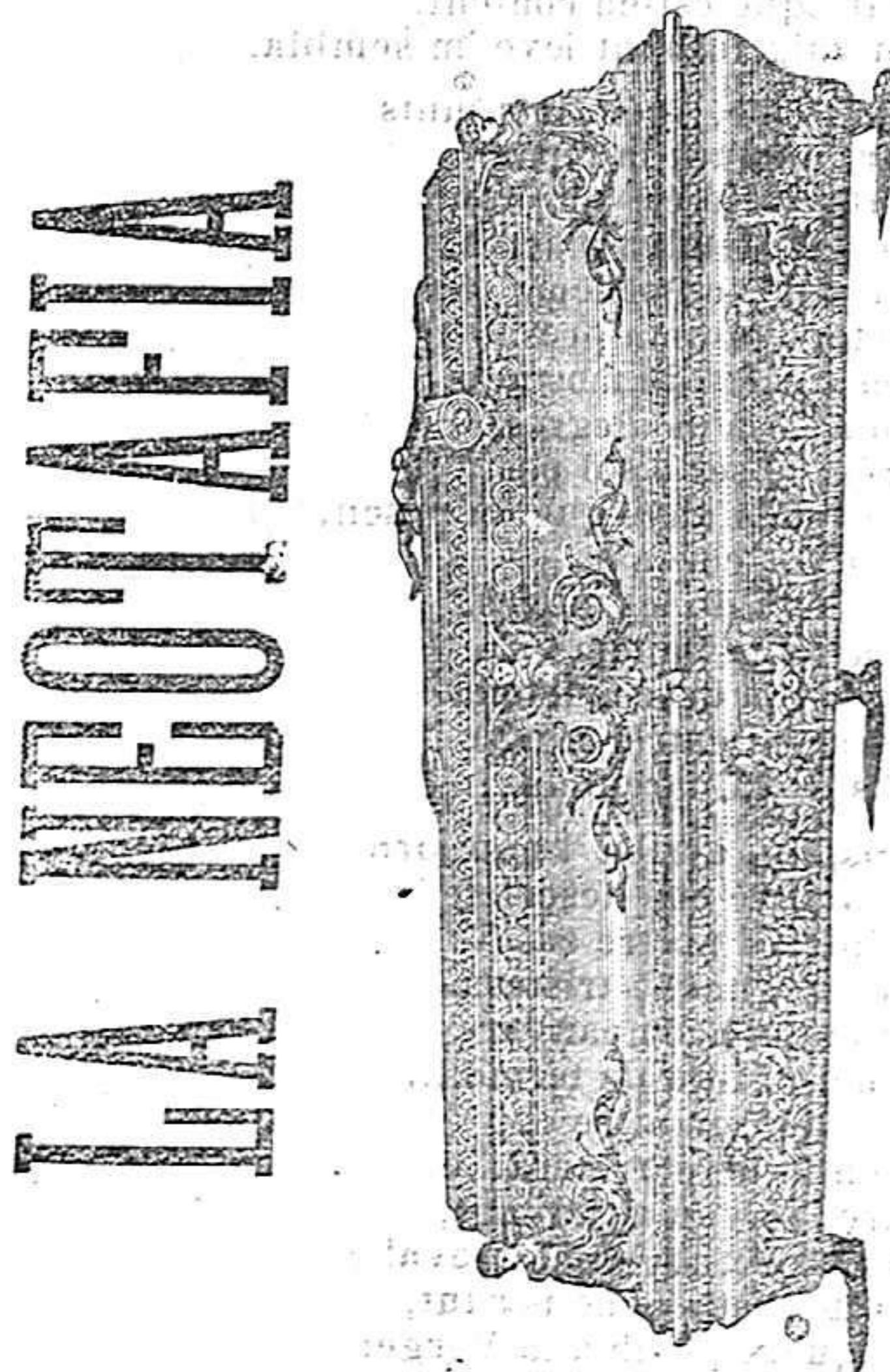
DELIBERACIONS

Primera Assamblea General de Delegats
DE LA

UNIÓ CATALANISTA

CELEBRADA Á MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892.

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ells s' hi pronunciaren y llegiren, y las **Bases** definitivament aprobadas pera la **Constitució regional catalana**, se vén al preu de **dos pessetes** en la llibrería de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Gerona.

ESTABLIMENT
TERÁPICH-SULFURÓS
dirigit per los Doctors
D. JOSEPH PUIGCARBÓ

D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Caspe, 7 (junt al Teatre de Novetats). Teléfono, 301
BARCELONA.

Aquest establiment, provehit de tots los avensos moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, está destinat á:

Hidroterapia

Duxes comuns y sulfuroses de totes classes (anémies, nervosis, gastralgies, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoterapia

Banys comuns, sulfurosos, medicinals.—Banys russos.—Banys turcs.

Neumoterapia

Ayre comprimit y rarefet, oxígeno, nitrógeno, atmosferes creosotades y altres.—(Bronquitis, catarrus crónics, tisis incipient, asma, etc.)

Sulfoterapia

Que consta de:

a) Aygues sulfuroses pera beguda, semblants á les de la Puda, Archena, Betelú, Bagnères de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, límfatisme, escròfula, etc.)

b) Pulverisacions sulfuroses (Angina é irritacions herpètiques del canyó, faringitis, bronquitis, etc.)

c) Baus ó inhalació (Bronquitis, asma, tós herpes, etc.)

d) Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarrus crónics, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aygues sulfuroses de Barcelona—se usan ab èxit creixent en los molts casos en quins està indicat lo tractament sulfurós. També se despatxan enhotellades.

Massoterapia

local y general (girades, torçadures, fractures, reumatisme, etc.)

Electroterapia.

Consulta de malalties cròniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí á la 1 de tarda y de 5 á 7 de la tarda.

Consulta de malalties de l' aparato respiratori, per lo Director de la secció neumoteràpica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 á 12 del matí y de 6 á 7 de la tarda.

ESTABLIMENT DE DON PERE PRUNELL

S' hi trobará un gran assortit de camises, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demés articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Voltes de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

MÁXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Ayga Minòxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perqué á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específic, se ven en dita perruquería,

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s' troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantànea

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il-luminació per gas y petroli.

Serveys complets de cuyna. Cereria.

Instalacions de para-llamps, campanetas elèctriques y telefons, á preus limitadissims.

SUCURSAL JUNCOSA

Plaça de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucre y thés.

OBRAS

DE DON CARLES BOSCH DE LA TRINXERIA

Recorts d' un excursionista	4	Ptes.
Plá y montanya	3	"
L' hereu Noradell	3	"
De ma cullita	2'50	"
Montalbá	3	"
L' hereu Subirà	3	"
Tardanías	2'50	"

Acaba de publicarse

Lena 4

Se venen totes en la llibreria de D. Joseph Franquet y Serra, carrer de la Argenteria, número 26.—GERONA.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetas la pessa.

Cromos, motlluras, y transparents cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

trimestre.
idem.
idem.

pesseta
idem
idem

1 1'25 1'50

Un número sol. 10 cents.

LO GIRONÈS

Setmanari portaveu del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, número 2, primer

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.
Fora.
Extranger...

ESTABLIMENT

DE DON FRANCISCO SABATER

SOMBRERERIA

S'han rebut las últimas novetats per la pròxima temporada; los preus sumament econòmichs.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS.

Especialitat en trajes pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGARI Y DE MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema's fan las moltas á preus sumament mòdichs.

Depòsit de baguls

SE VESTEIXEN Y VETLLAN MORTS

PREUS SUMAMENT MODICHES

LLEÓ SABADI.—23, Ballesterias, 23.—GERONA

SABATERIA

DE JOSEPH M. VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera l' que s'encarregui expressament.